A°. 1832. N°. 23.

SURINAAMSCHE COURANT.

DINGSDAG, DEN 20 MAART.

Algemeene Secretarij.

Den 15 *Maart* 1832.

De Heer J. F. ROUX, benoemd zijnde tot VAANDRIG in de divisie *boven Cottica* en *Perica*, heeft den voor die betrekking bepaalden Eed, in handen van den Heer Gouverneur Generaal *a. i.* der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, afgelegd.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Algemeene Secretarij.

Den 16 *Maart* 1832.

Alzoo J. J. G. SPILKER, Eigenaar van de Plantagie *Hildesheim*, gelegen aan de rivier *Saramacca*, zich bij rekeste aan den Hoogen Raad der Nederlandsche West-Indische Bezittingen heeft geadresseerd, met verzoek om de Slavenmagt van opgemelde Plantaadje, te mogen doen overschrijven op den naam der Plantaadje *de Eendragt*, gelegen aan de *Commetwina kreek*, en voorts van de Plantagie *de Eendragt* af- en op zijn privé naam te mogen doen overschrijven, de Slaven:

Bootsman, *Hamburg*, *Izak*, *Basta*, *Goliath*, *Cupido*, *John*, *September*, *Januarij*, *Generaal*, *Joost*, *Contant*, *Cato*, *Adjuba*, *Sibella*, *Francina*, *l'Esperance*, *Carolina*, *Trijntje*, *Calista*, *Alijda*, *Dirk*, *David*, *Primo*, *Premiere*, *Catharina*, *Louisa*, *Eva*, *Charles* en *Lidia*.

Zoo is het dat de Hooge Raad goedgevonden heeft alvorens op dit verzoek te disponeren, op te roepen al de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen *veertien* dagen na de dagteekening dezer, hunne schriftelijke oppositie ter Algemeene Secretarij in te dienen; zullende bij gebreke van dien, na dat gemelde termijn zal zijn verstreken, door den Hoogen Raad zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Algemeene Secretarij.

Den 19 *Maart* 1832.

Bij besluit van den Gouverneur Generaal *ad int.*, dd. 17 dezer No. 235/213, goedgevonden zijnde dat, zoo lang niet zal voorzien zijn in de vervulling van den Post van *eerste Commis*, en *gequalificeerde Kurator en Weesmeester*, bekleed geweest door nu wijlen JAN DE HEIDER, de *eerste Commis*, G. S. DE VEER, thans ter Algemeene Secretarij werkzaam, provisioneel zal gedetacheerd worden ter Kuratele en Weeskamer, speciaal ten einde met en benevens den *tweeden Commis* en *gequalificeerde Kurator en Weesmeester* J. O. N. ENGELBRECHT, de belangen van dat Departement waar te nemen; zoo wordt van deze dispositie bij dezen kennis gegeven aan de belanghebbenden.

De Algemeene Secretaris,
G. VAN DER MEE.

Militair Bureau,

Den 18 *Maart* 1832.

De ondergeteekende heeft de eer door deze ter kennisse van het algemeen te brengen, dat de gewoone wekelijksche audientien bij Zijne Excellentie de Gouverneur Generaal ad interim, voortaan zullen verleend worden ten Gouvernementshuize, in plaats van in het Huis van den Heer A. CAMERON, zoo als tot dus verre provisioneel heeft plaats gehad; blijvende overigens de advertentie dd. 24 December ll., in deszells geheel.

De Chef van den Staf,
R. H. ESSER.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

AMSTERDAM, 14 December.

In twee gelijktijdig uitgegeven Londensche avondbladen *the Albion* en *the Globe*, van 8 dezer leest men het volgende omstandig verhaal van de gruwelen te Lyon, ten huize van den heer Saunders gepleegd.

De heer Saunders, een Engelsche heer, bewoonde sedert drie jaren Lyon, met zijne echtgenoote en kinderen bestaande uit drie dochters, van 17, 19 en 22 jaren en een ongeveer zesjarig zoontje. Tot de nationale garde behoorende was hij mede opgetrokken tegen den woesten hoop werklieden om hen uit de stelling te verdrijven, welke zij in de voorstad *la Croix-Rousse*, genomen hadden. Daar gekomen zijnde, voelde hij zich getroffen door eenen steenworp, die hem eene zware wonde in het aangezigt toegebragt. In hetzelfde oogenblik legde hij zijn geweer op eenen van de oppersten der muiters aan, en schoot hem neder. Aanstonds ging nu bij de verwoedde bende de kreet op: *à bas les Anglais*, en een vijfhonderdtal zonderde zich af, om wraak te nemen op de woning van den Heer Saunders, niet verder dan drie honderd roeden van daar gelegen. De heer Saunders die beweging ziende, en het oogmerk daarvan vermoedende, spoedde langs eenen naderen weg huiswaarts, en kwam te zijnent even voor de bende. Zonder verwijl belemmerde hij de deur en vensters, en maakte zich tot eene krachtige tegenweer gereed. De eerste die eene poging deed om de huisdeur open te loopen, ontving een schot van hem en werd in den arm gekwetst. De muiters vielen nu met verdubbelde verwoedheid aan, en hadden in naauwelijks twee minuten zich eenen ingang geopend. Nu begon een tooneel van ijslijkheden en vernieling, dat niet te beschrijven is. Wetende dat het om zijn leven te doen was, besloot hij het ten duurste te verkoopen. Hij plaatste eene zware latafel boven aan de trap, en wierp stoelen en tafels daarvoor heen; om den muiters den weg naar boven te belemmeren: vervolgens op de latafel stijgende, met eene dubbele buks gewapend, dreigde hij elk die zou willen naderen, neer te schieten. Desniettemin drong de woedende hoop voorwaarts, en de heer Saunders vuurde, zoodanigerwijs dat hij twee man deed sneuvelen, en, zoo men meent, verscheiden anderen verwondde.

De razende bende werd door dit verlies al verwoeder. De opgeworpen verschansing was spoedig vermeesterd, en in weinig oogenblikken was het huis vol duivelen in menschengedaante.

De heer Saunders ontving nu een schot door de zijde, en stortte neder, badende in zijn bloed. Zijne drie dochters werden — de pen weigert schier dien gruwel te verhalen, — door de bloedhonden verkracht en vervolgens vermoord; den zoon, op eene tafel gelegd, werd met een voorsnijmes het hoofd afgesneden. Mevrouw Saunders was van den aanvang in eene verborgen kas van hare slaapkamer geweken, en bleef daar onontdekt en in het leven.

Na die helsche gruweldaden volbragt te hebben, verlieten nog de monsters het huis niet dan na op drie plaatsen vuur te hebben gelegd. Toen eerst keerden zij terug naar de andere booswichten aan den Croix-Rousse. Na hunnen aftogt kwam mevrouw Saunders, schier levenloos van ontsteltenis, uit haren schuilhoek, nog tijdig om het vuur te blusschen, toen reeds de speeltafels in de zaal in brand waren geraakt.

De heer Saunders is nog bij kracht om zijne verklaring af te leggen, doch men verwacht naauwelijks dat hij den avond beleven zal. De kogel is door de regter zijde ingegaan en in den rug gebleven. Ofschoon de wond niet doodelijk is, vreest men dat het sterke bloedverlies zijnen dood zal veroorzaken. In zijnen tegenwoordigen toestand overleden zijne geneesheeren het ontraadzaam den kogel uit te trekken, en wachten daarmede, in de hoop dat hij nog krachten genoeg herkrijgen moge om de operatie door te staan. Ik zal u nader schrijven hoe het gaat met mijnen ongelukkigen vriend en zijne wanhopige en schier zinnelooze vrouw. Het schieten houdt aan, de nationale garde weet niet meer wat te doen, overal heerscht bandelooze verwoedheid, die voor geenen gruwel of wandaad aarzelt. God alleen weet hoe het afloopen zal!

P. S. Terwijl ik dezen schrijve, verneem ik dat twee Engelschen, die vriedzaam door de rue Tivoli gingen, door geweerschoten zijn getroffen. Zij zijn beide dood, zegt men mij. Een detachement linietroepen, omtrent 200 man sterk, is zoo even aangekomen.

— Sedert twee of drie dagen heeft de policie van Parijs zeer gewigtige ontdekkingen gedaan. De republikeinen hadden eene zamenzwering gevormd, welke op het punt van uitbarsten was; aan het hoofd derzelve bevonden zich dagbladschrijvers; men zegt zelfs, dat verscheiden der hevigste gedeputeerden van de oppositie sterk in dit komplot betrokken zijn, er hebben eergisteren avond talrijke arrestatien plaats gehad; ook dezen ochtend zijn er nog enkele geschied; vele arrestbevelen zijn nogtans zonder uitwerking gebleven, doordien de des betreffende personen zich uit de voeten hadden gemaakt, de policie-agenten zijn door de geheele stad verspreid; den eigenaars van werkplaatsen is aangezegd, om over hun werk

volk opzigt te houden; de linietroepen blijven binnen hunne kazerne geconsigneerd; er zijn hier nieuwe troepen aangekomen; men heeft eene briefwisseling tusschen de ex-koningin Hortense en onderscheiden republikeinen ontdekt. Trouwens deze zamenzwering kon te Parijs geene zeer onrustwekkende gevolgen hebben, vermits de bevolking van deze stad het gouvernement van Lodewijk-Philip sterk is toegedaan, en overigens de nationale garde grootendeels is zamengesteld uit kooplieden of andere gegoede personen, die bij de handhaving der openbare orde belang hebben; slechts een gering aantal werklieden telt men onder die garde.

— Gisteren, heeft de politie eene kwantiteit buskruid in beslag genomen, dat afkomstig was uit eene fabrijk in de Rue des près St. Germain, te Belleville; dit kruid was naar de Vendée bestemd; drie met hetzelve gevulde kisten, doch die men voorgaf quincaillerien in te houden, zijn terstond onder bewaring gesteld; ook de fabrijk, die dagelijks 80 ponden buskruid vervaardigde, is door de autoriteit in bezit genomen.

— Eenige uittreksels uit het Belgische dagblad *Courrier de la Sambre*:

«Sedert onze revolutie zijn eene menigte groote misdrijven gepleegd geworden: diefstal, knevelarij, verraad waren aan de orde van den dag. Als openbare daadzaak is het bekend, dat de kwade trouw zoo verregaande heeft geheerscht, dat kapiteins op de monsterrollen hunner kompagnien 30 a 40 man meer in rekening gebragt hebben dan het wezenlijke effectief hunner kompagnie bedraagt; dat zij daarvoor de soldij en het equipement ontvangen hebben, hetwelk verdeeld is geworden onder — — — — De geheele wereld weet het, dat het schier onmogelijk was, niet slechts om eene leverantie te verkrijgen, maar zelfs om de geleverde voorwerpen te doen goedkeuren, zonder aan vijf of zes schurken de handen te stoppen. Is er niet een Brusselsche hoedemaker die aan wie het maar hooren wil, zegt dat hij eene remise van 27 percent gedaan heeft aan zekeren kolonel, die zijn bedorven goed in leverantie aannam? Dat alles is vreesselijk, even als duizende andere dergelijke wanbedrijven meer. Maar, laat ons gerust zijn, de zaken zullen al haaijer gaan. Luister slechts.

Zeker oud-militair, een man van eer, onderdaags aan een' onzer ministers willende kennis geven dat door deze en gene personaadjen groote misbruiken bedreven of althans door de vingeren gezien worden, verzocht hem de minister beleefdelijk om in het vervolg omzigtiger te zijn, dat hij overigens niet door de zucht voor 's Lands welzijn maar door eene begeerte om *alles in de war te sturen*, tot dezen stap gedreven werd. De minister hield staande dat eene *brillante* onordelijkheid een gewrocht is van het kunstgenie; en, ei-lieve, is niet in Belgie alles *brillant* behalve het volk?

Ettelijke moedige burgers hadden een onderzoek verzocht met opzigt tot de oorzaken onzer rampen en van den volslagen ondergang die ons reeds bedreigt; maar zeven en dertig volks-vertegenwoordigers hebben bevonden dat *alles op het best was in het best mogelijke van alle gouvernementen*: de geschiedenis zal het bookstaven. De *bicéphale* minister heeft zich verschanst achter zijn vreesselijk argument. «Ik heb alleenlijk kennis van jagtgeweeren; *ik ben geen koopman van drinkblikken noch van kookketels.* Gaauwdieven van alle klassen, verraders van allen aard, tast ruim toe, schroom niet meer; al wie tegen u hunne stem zullen durven verheffen, zijn reeds voorhands aangeschreven, als factieuse wargeesten, als oranje-klanten, enz. enz. Maar gij, edel België, zult gij dan altijd zwijgen? Wanneer zult gij door eenen magtvollen blik dat stof doen verstuiven, hetwelk zich zoo hoog durft verheffen, dat het zelfs uw deugden-stralend aanschijn bevlekt.»

MENGELWERK.

GRIEKENLAND.

Een in de *Allgemeine Zeitung* medegedeeld artikel uit *Geneve* bevat, behalve het reeds bekende berigt wegens den, aan den president van het Grieksche gemeenebests graaf CAPO D'ISTRIAS, gepleegden moord, het volgende: «Zoo stierf, in het 55ste jaar zijns verdienstvollen levens, de man, die met regt de beschermengel van *Griekenland* verdient genoemd te worden, en, zonder tegenspraak, een der grootste mannen van zijnen tijd was. Hij viel als offer der schandelijkste wraakzucht op den gewijden bodem, aan den ingang der kerk, welke hij, bij zijne komst in *Griekenland*, den 26sten January 1828, dankerkentelijk betrad, toen hij, door het juichende volk, met hem gewijde lauweren ontvangen en als het waardige hoofd der Hellenen met vreugdeolie gezalfd werd! Maar de hartelijke liefde, het vertrouwen en de dankbaarheid zijns volks, vermogten hem niet te hoeden voor de woede der Kapitani's en den haat der Klephten. Hunne wraak loerde op hem als de wraak van een giftig ondier. Velen hebben CAPO D'ISTRIAS regering berispt; maar niemand heeft zijn voortreffelijk karakter eene vlek kunnen aanwrijven: want het was rein, edel, belangloos en getuigende van eene gloeijende begeerte om de bevrijding en het geluk zijns lands te bevorderen. Daaraan offerde hij geheel zijn leven, zijne gezondheid en rust, ja zijn geheele vermogen op. Sedert 1821 dacht hij aan niets dan aan het heil zijns vaderlands. Dag en nacht was dit doel het eenige voorwerp zijner hoop en bemoeijing. Reeds vroeger had hij zijnen schitterenden post in *Rusland* nedergelegd, omdat dezelve in wederspraak was met zijne oogmerken jegens *Griekenland*; en die opoffering deed hij, in weerwil zijner meer en meer verzwakkende gezondheid. Niets kon hem van de bevordering des geluks zijns dierbaren geboortegronds wederhouden; daarvoor toog hij van de eene hoofdstad van *Europa* naar de andere, naar *Berlijn*, *Petersburg*, *Londen* en *Parijs*. In *Griekenland* aangekomen, ontzag hij noch moeite noch nachtrust, vreesde hij gevaren noch vijandelijkheden; want hij bezat de overtuiging, dat hij door zijne staatkundige betrekkingen met de voornaamste Europesche hoven, door zijne geboorte, het best in de gelegenheid verkeerde, om de politieke wedergeboorte van *Griekenland* daar te stellen en te verzekeren. Zijn oogmerk was, het hem dierbare vaderland inwendige rust en orde te verschaffen, tot dat de mogendheden deszelfs toekomstig lot gemeenschappelijk zouden hebben bepaald. Die taak wist hij op de voortreffelijkste wijze te vervullen; want hij zegepraalde, met schier bovenmenschelijke kracht, op de vijandige pogingen der Klephten en vreemde gelukzoekers, juist toen hij als offer van sluikmoordenaars viel, die, in het openbaar niet op zijn leven dorsten aanleggen. Het is niet te ontkennen, dat *Griekenland*, door zijnen dood, eerlang weêr eene prooi der anarchie en der oude barbaarsche ongebondenheid moet worden; dat partijen tegen partijen, en het arme, moedige, verlaten volk, tegen schandelijke eigen grootheidzoekers zullen opstaan, en uit dien opstand, de noodlottigste gevolgen voor Hellas op nieuw moeten geboren worden; voor het land, dat, in vollen nadruk, zijn verlies nog eerst regt zal gevoelen, in den dood van een zijner voortreffelijkste inwoners. Van daar dan ook, dat de algemeene verslagenheid om zijn verlies en den haat tegen zijne moordenaars, reeds grenzeloos geworden, en de verbittering er nimmer tot zulk eene hoogte gestegen is. Alle weerbare manschappen staan er onder de wapenen; en het kan niet missen of bloedige tooneelen familie-vervolgingen, plundering en burgerkrijg moeten daarvan het gevolg zijn, ofschoon men raadzaam geoordeeld heeft eene provisionele regering daar te stellen, waarvan COLOCOTRONI, CORETTI en AUGUST COPO D'ISTRIAS, de jongste broeder van den wreedaardig vermoorden hersteller der Grieksche vrijheid, leden zijn. Ongelukkig ontbreekt het dezer regering aan genoegzaam vertrouwen en toereikende magt!

ADVERTENTIEN.

N. L. BRAAM, Exploicteur bij den *Hove van Civile en Criminele Justitie dezer Kolonie*, zal op vrijdag den 23 Maart 1832, des morgens de klokke *negen* uren, ter Kastelenije van het *Hof van Civile en Criminele Justitie*, publiek bij Executie verkoopen:

Het Huis en Erf, aan de *Steenbakkersgracht*, La. D. No. 632; aankomende BETJE ROSE DE LEON. en

De Neger WALKENSTEIN, aankomende JOSEPH TELLES.

Paramaribo, *den* 16 *Maart* 1832.

Van Boord de *Wilhelmina en Maria*, Kapt. BART, den 17 Maart 1832.

Mevrouwe de Weduwe van wijlen Zijne Excellentie P. R. CANTZ'LAAR met hare vier Dochters deze Kolonie verlatende, neemt met een gevoelig hart afscheid van hare vrienden en bekenden, hen bedankende voor de bewijzen van deelneming aan haar en de haren bewezen, vooral in de laatste dagen van treuren en lijden.

Met stillen weemoed zal zij terug denken aan eene plaats, alwaar zij het dierbaarste dat zij op deze Wereld bezat, moest achterlaten, terwijl hare wenschen steeds zullen zijn voor het geluk van *Suriname's* ingezetenen, hopende dat zij eenmaal de vruchten dier zorgen plukken mogen, die door den afgestorvenen zoo zeer beoogd werden en hem tot het slagtoffer zijner werkzaamheden gemaakt hebben.

Ook brengt zij bij deze hare hulde en dankbaarheid toe, aan de inwoners dier Gewesten, die eenmaal onder zijn Bestuur gestaan hebben voor de bewijzen van achting en toegenegenheid aan hun voormalig Opperhoofd bewezen, hetwelk haar het regt geeft, om steeds te vertrouwen, dat de herinnering aan den Gouverneur Generaal CANTZ'LAAR en zijne familie niet geheel zal vergeten worden, maar steeds in aandenken blijven, zoo bij de ingezetenen dezer Kolonien, als bij hunne bijzondere bekenden en vrienden.

GROF ZOUT,

In *BLOMVATEN*; te bekomen bij J. VAN GELDER Hz.

Kapitein J. ANDRESEN, voerende het Brik-Schip *de Faam*, zal den 28sten dezer, zijn Brievenzak sluiten en de reis naar *Amsterdam* aannemen.

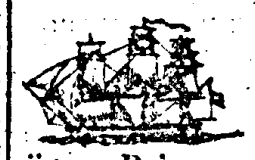

Kapitein P. H. BOS, voerende het Schip *Catharina Anna Helena*, is voornemens ultimo dezer zijnen Brievenzak te sluiten, en de reis naar *Amsterdam* aan te nemen.

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Den 15den dezer, de Koloniale Paket-Schoener *Gouverneur Generaal Cantz'laar*, Kapt. P. J. DE HAZETH, van *Curaçao*; Passagier: den Heer *Schotborgh*.

UITGEKLAARD.

Den 16den, het Schip *Suriname*. Kapt. L. J. LUIJTJES; lading: 320 vaten Suiker, en 23 balen schoone Katoen.

Idem, het Schip *Wilhelmina en Maria*, Kapt. J. J. BART; lading: 15 vaten en 1889 balen heele- 4 vaten en 405 balen gebr. Koffij, 130 balen schoone en 1 dito vuile Katoen; — beide naar *Amsterdam*.

Ter Drukkerij van de Erven C. J. FUCHS.